

СЛУЖБЕН ЛИСТ НА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА

„СЛУЖБЕН ЛИСТ НА ФНРЈ“ излегува по потреба во српско, хрватско, словенечко и македонско издание. — Огласи по тарифата. — Жиро сметка при Народната банка на ФНРЈ за претплата и одделни изданија број 101-11 за огласи 101-11 1-30 1-931

Среда, 2 март 1960

БЕЛГРАД

БРОЈ 9

ГОД. XVI

Цена на овој број е 60.— дин. — Преплата за 1960 година изнесува 2000.— дин., а за странство 3000.— динари. — Редакција: Улица Краљевик'а Марка бр. 9. Пошт. фах 226. — Телефони: централа 28-016, 28-417 и 28-838, Администрација 26-276, Продажно одделение 22-619.

112.

Врз основа на членот 140 став 4 од Кривичниот законик („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 30/59), Сојузниот извршен совет донесува

УРЕДБА ЗА УСЛОВИТЕ И ПОСТАПКАТА ЗА ДОЗВОЛУВАЊЕ НА ПОМЕТНУВАЊЕ

Член 1

Пометнување може да се дозволи само во случаите предвидени со одредбите од оваа уредба и според постапката пропишана со оваа уредба.

Член 2

Извршување на пометнување може да се дозволи по согласување на трудна жена:

1) кога врз основа на медицинската наука се утврди дека на друг начин не може да се спаси животот или да се отстрани тешко нарушување на здравјето на жената за време на бременоста или за време односно по породувањето;

2) кога врз основа на медицинската наука може да се заклучи дека детето поради болеста на родителите ќе се роди со тешки телесни или душевни недостатоци;

3) кога до бременост дошло со извршување на кривичното дело: силување (член 179 на КЗ), обљуба над немошно лице (член 180 на КЗ), обљуба над малолетно лице (член 181 на КЗ), обљуба со злоупотреба на положајот (член 182 на КЗ), заведување (член 185 на КЗ) или родоскрвнение (член 198 на КЗ);

4) кога може основано да се очекува дека трудната жена поради раѓањето на дете би дошла во тешки лични, фамилијарни или материјални прилики, кои на друг начин не можат да се отстранат.

Ако од зачнувањето на плодот изминало повеќе од три месеци, пометнување може да се дозволи само во случаите предвидени во точ. 1 и 2 на претходниот став од овој член.

Пометнување нема да се дозволи, и кога постојат услови од точ. 2 до 4 став 1 на овој член, ако со прекиниот на бременоста би дошло до опасност по животот на трудната жена.

Член 3

Постапката за дозволување на пометнување се поведува врз основа на барањето од трудната жена.

Ако е трудната жена малолетна или е лишена од деловна способност, барањето може да го поднесе и нејзиниот родител односно старател.

Член 4

За барањата за дозволување на пометнување решаваат првостепени и второстепени комисији.

Овие комисији се формираат при здравствените установи што имаат обезбедена гинеколошка служба, а првенствено при општите болници, родилни домови и гинеколошко-акушерски клиници.

При кои здравствени установи ќе се формираат комисиите наведени во претходните ставови, определува советот на околискиот народен одбор надлежен за работите на народното здравје, а во Косов-

ско-метохииска Област — Советот за народно здравје на Обласниот народен одбор односно во Народна Република Црна Гора — републичкиот совет за народно здравје.

Член 5

Постапката пред првостепената и второстепената комисија е итна. Комисиите се должни да донесат одлука во рок од три дена од денот кога е поднесено барањето за дозволување на пометнување, а кога тоа не е можно од оправдани причини — најдоцна во рок од седум дена.

Член 6

Првостепената односно второстепената комисија (член 4) е составена од двајца лекари и еден социјален работник. Еден лекар мора да биде специјалист за акушерство и гинекологија.

Членовите на првостепената комисија и нивните заменици ги именува на почетокот на секоја година советот надлежен за работите на народното здравје на општинскиот народен одбор на чие подрачје е седиштето на здравствената установа при која се формира комисијата, а членовите на второстепената комисија и нивните заменици — советот надлежен за работите на народното здравје на околискиот народен одбор на чие подрачје е седиштето на установата при која се формира таа комисија.

Во Автономна Косовско-метохииска Област членовите на второстепената комисија и нивните заменици ги именува Советот за народно здравје на Обласниот народен одбор, а во Народна Република Црна Гора — републичкиот совет за народно здравје.

Ако во седиштето на здравствената установа при која се формира првостепената комисија нема достаточен број лица за формирање на второстепената комисија, оваа комисија се формира од членовите на првостепената комисија и уште од два члена, од кои еден мора да биде специјалист за акушерство и гинекологија.

Член 7

Првостепената комисија испитува дали постојат услови да се дозволи пометнување. Ако на членовите на комисијата не им се познати фактите врз кои се основува барањето за дозволување на пометнување или тие факти не можат да се утврдат со прибавување известување по краток пат, комисијата ќе побара од подносителот на барањето да ги поднесе дополнително.

Кога дозволување на пометнување се бара од причините наведени во членот 2 став 1 точка 3 на оваа уредба, првостепената комисија одлучува за дозволувањето на пометнување врз основа на потврда од надлежниот јавен обвинител или суд дека е поведена кривична постапка и дека постојат основи на сомневање дека е извршено некое од кривичните дела наведени во споменатата одредба.

Ако е трудната жена малолетна или е лишена од деловна способност, комисијата што одлучува за нејзиното барање да ѝ се дозволи пометнување може пред да донесе одлука да побара мислења на нејзиниот родител односно старател.

Член 8

Првостепената комисија донесува одлука за дозволување на пометнување со мнозинство на гласо-

вите, освен ако некој од лекарите членови на комисијата смета дека постојат медицински контраиндикации.

Одлуката на првостепената комисија се соопштува веднаш. Кога пометнувањето е дозволено, комисијата дава налог за негово извршување и пометнувањето може веднаш да се изврши.

Ако е барањето за дозволување на пометнување одбиено, првостепената комисија е должна да го извести подносителот на барањето дека може веднаш да постави барање второстепената комисија да одлучи за дозволувањето на пометнување.

Одлуката на првостепената комисија се соопштува усно, а кога подносителот на барањето е отсутен може, според околностите на случајот, да се соопшти и писмено.

Член 9

Ако подносителот поставил барање за дозволување на пометнување да одлучи второстепената комисија, на второстепената комисија без одлагање ѝ се доставува записникот на првостепената комисија со списите што се однесуваат на тоа барање.

Второстепената комисија одлучува со мнозинство на гласови.

Одлуката на второстепената комисија е конечна и се соопштува според одредбите на претходниот член.

Член 10

Комисиите до членот 4 на оваа уредба водат за својата работа записник.

Во записникот се внесуваат имињата на членовите на комисијата, денот кога е одлучено за барањето, одлуката со кратко образложение и одвоените мислења на членовите на комисијата. Во записникот се внесува и белешка за соопштувањето на одлуката, како и дали подносителот на барањето барал за барањето да одлучи второстепената комисија.

Член 11

Пометнувањето се врши во здравствени установи при кои постојат првостепени комисии.

Кога постојат оправдани причини пометнувањето да се изврши во некоја друга здравствена установа, или кога нема услови пометнувањето да се изврши во установа при која постои првостепената комисија, трудната жена ќе се упати заради извршување на пометнување во друга, по правило, најблиска здравствена установа.

Член 12

Пометнување може да се изврши без одлука од комисијата ако поради непосредната опасност за животот или здравјето на трудната жена не може да се чека одлука од комисијата.

Без одлука од комисијата може и да се доврши започнатото пометнување.

Во случаите од претходните ставови пометнувањето ќе се изврши односно ќе се доврши во здравствена установа, а надвор од оваа установа — само ако е нужно да се преземе итна лекарска интервенција.

Управникот на здравствената установа односно лекарот што извршил или довршил пометнување надвор од здравствената установа, ќе ѝ поднесе на првостепената комисија извештај во сите случаи кога без нејзина одлука е извршено или довршено пометнување. Овој извештај се поднесува во срок од три дена од денот на извршувањето или довршувањето на пометнување.

Кога при довршување на пометнување ќе се посомнева дека започнатото пометнување претставува кривично дело, управникот на здравствената установа односно лекарот што го довршил пометнувањето надвор од здравствената установа ќе му поднесе пријава на надлежниот јавен обвинител.

Член 13

Сите факти за кои членовите на комисијата ќе узнаат во текот на одлучувањето за дозволување на пометнувањето, претставуваат службена тајна.

Записниците и сите исправи во врска со работата на комисијата се чуваат како доверливи документи во архивата на здравствената установа при која е формирана комисијата.

Член 14

Комисијата на годин начин ќе ја предупреди трудната жена за штетноста од пометнување по нејзиното здравје и ќе ја запознае како може во иднина да ја спречи бременоста. За таа цел комисијата ќе ѝ даде на трудната жена потребни извештаја за советувањето за контрацепција (отстранување на зачнувањето) и за другите здравствени установи на кои може да им се обрне за совет заради спречување на бременоста.

Член 15

Трошоците на работата на комисиите паѓаат на товар на претсметките на органите што ги именувале комисиите.

Член 16

Лекарот што ќе изврши или доврши пометнување без одлука од комисијата, па во определениот срок не ќе ѝ поднесе извештај за тоа на надлежната комисија (член 12), ќе се казни за прекршок со парична казна до 50.000 динари.

За административно-казнената постапка поради прекршоците од претходниот став надлежен е околинскиот судија за прекршоци.

Управникот на здравствената установа што во определениот срок не ќе ѝ поднесе извештај на надлежната комисија дека во установата е извршено или довршено пометнување без одлука од комисијата (член 12 на уредбата), ќе се казни за дисциплински престап.

Член 17

Поблиски прописи за спроведување на оваа уредба донесува, по потреба, Секретаријатот на Сојузниот извршен совет за народно здравје во согласност со Секретаријатот на Сојузниот извршен совет за правосудни работи.

Член 18

Со денот на влегувањето во сила на оваа уредба престанува да важи Уредбата за постапката за вршење на дозволено пометнување („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 4/52).

Член 19

Оваа уредба влегува во сила осмиот ден по објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Сојузен извршен совет

Р. п. бр. 33
16 февруари 1960 година
Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз-Тито, с. р.

113.

Врз основа на членот 77 став 2 од Законот за јавните службеници („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 53/57, 44/58, 1/59 и 52/59), Сојузниот извршен совет донесува

УРЕДБА

ЗА НАДОМЕСТОЦИТЕ НА ПАТНИТЕ И ДРУГИТЕ ТРОШОЦИ НА ЈАВНИТЕ СЛУЖБЕНИЦИ

1. ЗАЕДНИЧКИ ОДРЕДБИ

1. Општи одредби

Член 1

На службениците им припаѓа надоместок на трошоците за службено патување надвор од местото на запослувањето, како и надоместок за трошоците во другите случаи што се во врска со вршењето на службата, а се предвидени со оваа уредба.

Член 2

Како место на запослување, ако со оваа уредба не е определено поинаку, се смета градежното подрачје на местото и појасот широк 10 км околу градежното подрачје на местото.

Ако местото има потесно и пошироко градежно подрачје, појасот широк 10 км се смета од потесното градежно подрачје.

За местата на подрачјето на општината за кои во смисла на претходните ставови градежното подрачје уште не е утврдено, ова подрачје ќе го утврди со одлука општинскиот народен одбор.

Во градовите чие подрачје се дели на општини, одлуката во смисла на претходниот став ја донесува околинскиот народен одбор.

Сојузниот Државен секретаријат за внатрешни работи ќе пропише што се смета како место на запослување за службениците на Народната милиција на служба во станица на Народната милиција, како и во кои случаи на службениците на Народната милиција им припаѓа надоместок за службено патување кога вршат служба на подрачјето на станицата на Народната милиција.

Член 3

Службеници во смисла на оваа уредба, се лица во работен однос со орган, установа и организација (во натамошниот текст: органи) за кои важи Законот за јавните службеници.

Член 4

Како членови на фамилијата, во смисла на оваа уредба, се подразбираат лицата што како членови на фамилијата на осигуреникот имаат право на здравствено осигурување според одредбите од членот 13 на Законот за здравствено осигурување на работниците и службениците („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 51/54).

Член 5

Републичкиот извршен совет може за службениците на републичките органи, а околинскиот народен одбор и општинскиот народен одбор — за службениците на органите на околинскиот односно општинскиот народен одбор да пропише дневници, надоместок поради одвоен живот од фамилијата и километража до износите на надоместоците определени со оваа уредба за сојузните службеници.

2. Надоместок за службено патување

Член 6

На службено патување на службеник му припаѓа надоместок за личниот превоз, надоместок за исхрана и сместување во вид на дневница и надоместок на другите трошоци што се признаваат според оваа уредба.

Член 7

За потребата и траењето на службеното патување одлучува старешината на органот, неговиот заменик или помошник. Налогот за службено патување го издава службеникот што е овластен за тоа.

За службено патување на старешини на органи не се издава налог за службено патување.

Во налогот за службено патување се наведува фамилијарното и роденото име на службеникот, звањето, платниот разред и полскајот, траењето и целта на патувањето, денот на тргнувањето, сообраќајното средство што ќе го користи службеникот на службеното патување, како и другите потребни податоци. Ако е службеното патување од доверлива природа, целта на патувањето не се наведува во налогот.

Во случај на итност, службено патување може да се нареди усно. Во тој случај налогот за службено патување се издава дополнително.

Член 8

Службеното патување не може да трае подолго од 30 дена. По исклучок, ако потребата на служба-

та бара, службеното патување може да трае и подолго од 30, но не подолго од 60 дена. Кога службеното патување треба да трае подолго од 30 дена, старешината на органот е должен да донесе за тоа посебно решение.

Член 9

На службеното патување службеникот е должен да користи најкраток пат.

Превозните средства што може да ги користи службеникот на службено патување се железница, брод, автобус или авион.

Старешината на органот определува кое превозно средство ќе користи службеникот на службено патување, водејќи притоа сметка да биде тоа најрационално за извршување на службената работа.

Патничките автомобили со кои располага органот или сервисната установа можат да се користат на службено патување ако е тоа предвидено со прописите со кои се регулира употребата на тие автомобили.

На службениците што на службено патување користат сопствено моторно возило им се признава на име трошоци за превоз надоместок во височината на превозните трошоци за воз или друго превозно средства што ќе ги определи старешината на органот, освен за авион и кола за спиење.

Член 10

На службено патување со железница или брод можат да користат:

1) I класа на воз односно I класа на брод — службениците на кои платата им се определува со прописите од членот 163 на Законот за јавните службеници, службениците распоредени од X платен разред нагоре и техничкиот персонал со квалификација на висококвалификуван работник;

2) II класа на воз односно II класа на брод — другите службеници.

Како II класа на брод се смета и туристичката класа на бродовите на крајбрежната пловидба.

На хонорарните службеници класата во воз односно на брод им ја определува старешината на органот според височината на хонорарот, во согласност со одредбата од ставот 1 на овој член.

На хонорарните службеници на кои хонорарната служба не им е единствено занимање, класата во воз односно на брод им се определува според нивното главно занимање, ако е тоа за нив поповолно.

Член 11

Кола за спиење можат да користат службениците на кои платата им се определува според прописите од членот 163 на Законот за јавните службеници.

Службениците распоредени од X платен разред нагоре и техничкиот персонал со квалификација на висококвалификуван работник можат да користат кола за спиење само ако е тоа изречно одобрено во налогот за службено патување.

Член 12

За отстапување од одредбите на чл. 10 и 11 од оваа уредба за службените патувања на службениците на внатрешните работи, ако е тоа нужно заради извршување на определена службена задача, одлучува старешината на органот.

Ако службениците од членот 10 став 1 точка 2 и членот 11 став 2 на оваа уредба се определени службено да патуваат како придружници или во некое друго својство со претставник на странска или меѓународна организација или установа, можат да ги користат истите превозни средства, класата во превозното средство и колата за спиење, како и претставникот на странската или меѓународната организација или установа.

Член 13

Со правилникот за платите на службениците на здравствената установа може да се предвиди

на здравствен службеник што при посетувањето на болни со цел за укажување на медицинска помош користи сопствен патнички автомобил, да му се признае надоместок на трошоците за превоз најмногу до износот што би му припаднал на име километража во смисла на членот 14 од оваа уредба.

Член 14

Ако од местото на запослувањето (член 2) до местото во кое се упатува службеникот заради извршување на службена задача не сообраќаат превозните средства од членот 9 на оваа уредба ниту друго јавно превозно средство со определена тарифа, на службеникот му припаѓа надоместок во вид на километража за секој поминат километар во обата правца, сметајќи од границата на градежното подрачје на местото на запослувањето.

Член 15

За службените патувања што се повторуваат почесто (курирски патувања, патувања на службениците на внатрешните работи кога ги следат средствата на јавниот сообраќај и сл.), старешината на органот може надоместокот на трошоците за сместување и исхрана да го определи и во паушален месечен износ. Така определениот износ не може да биде поголем од 70% од дневницата за бројот на деновите фактично поминати на службено патување.

Член 16

Кога лице што не е јавен службеник патува за сметка на орган заради извршување на определена службена работа, му припаѓа надоместок на патните трошоци во износот што го има јавен службеник од соодветен ранг односно на соодветна должност. Ако на такво лице би му припаднал поголем износ на надоместокот на патните трошоци според прописите што важат за службениците на организацијата во која е запослен, ќе му се исплати надоместокот според тие прописи.

Член 17

На службеник што за време на престојот во друго место во текот на службеното патување ќе се разболи и ќе биде во тоа место сместен во здравствена установа, во која според прописите за здравственото осигурување има потполно снабдување, за времето додека се наоѓа во здравствената установа му припаѓаат 20% од дневницата за службено патување, но не подолго од 30 дена.

Член 18

Кога службеник е определен да следи на службено патување претставник на странска или меѓународна организација или установа или да учествува на состаноци со овие претставници, старешината на органот може во решението за службено патување да определи на таков службеник да му се исплатат фактичните хотелски трошоци според поднесените сметки. Во таков случај дневницата што му припаѓа на службеникот за службеното патување се намалува за 30%.

Член 19

Надоместокот на трошоците за службени патувања при свикнувањето на конференции или други состаноци го поднесува органот што ја свикнува конференцијата односно состанокот, ако не се постигне поинаква спогодба меѓу органот што ја свикнува конференцијата односно состанокот и органот чиј службеник присуствува на конференцијата односно на состанокот.

Член 20

Кога приватни лица се должни според важечките прописи да ги поднесуваат трошоците за излегување на јавни службеници, надоместокот се определува според одредбите од оваа уредба ако со посебни прописи не е определено поинаку.

Прописот за надоместоците за судски излегувања извршени по барање од странки го донесува републичкиот државен секретаријат за правосудна

управа во согласност со секретаријатот на републичкиот извршен совет за општа управа.

За излегувања во случаите од претходните ставови мора да се положи аванс во износ што приближно му одговара на надоместокот.

Член 21

На лицата на службено патување им припаѓа цела дневница за секои 24 часа поминати на службен пат, како и заостатокот на времето подолг од 12 часа. За остатокот на времето над 8 до 12 часа припаѓа половина дневница. По исклучок, на службеник му припаѓа половина дневница и за остатокот над 6 часа, ако тој остаток е поминат на пат ноќе. Како патување ноќе се смета патувањето од 22 до 6 часот.

Цела дневница припаѓа и кога службеното патување трае вкупно помалку од 24, а подолго од 12 часа, а половина дневница ако целото патување трае над 8 до 12 часа.

Кога службеникот за време на службеното патување по една иста работа се враќа во местото на запослувањето пред завршетокот на работата заради која патувал, дневниците се пресметуваат со собирање на вкупниот број на часовите поминати на работа надвор од местото на запослувањето. Во овој случај за пресметување на дневниците според претходниот став се земаат предвид патувањата што траеле над 8 часа.

Ако службеникот во случајот од ставот 2 на овој член не користел ноќевалиште, износот на дневницата се намалува за 30%. Намалување на дневницата не се врши ако службеникот на службено патување поминал поголем дел од ноќта.

Член 22

По завршеното службено патување службеникот е должен да поднесе сметка за патните трошоци.

Кон сметката за патните трошоци се прилага налогот за службено патување и доказ за износот платен за употреба на кола за спиење, ако службеникот на службеното патување користел кола за спиење.

Кога на службеник на име надоместок за превоз му припаѓа километража, ако не постои званичен далечинар, на службеникот му се пресметува километражата врз основа на податоците што ги внесува службеникот во сметката за патните трошоци.

Ако службеникот на службено патување платил резервација на место или превоз на багаж на автобуси, кога се плаќа тоа посебно, кон сметката се прилага и потврдата за тоа.

3. Надоместок за работа на терен

Член 23

Како работа на терен, според одредбите од оваа уредба, се подразбираат геодетските, геолошките, геофизичките и други претходни и истражувачки работи на терен, обележувањето и трасирањето на градежни објекти, монтажните работи, изградбата и одржувањето на објектите, надзорот над изградбата и над одржувањето на објектите и другите работи што според својата природа се изведуваат на терен надвор од местото на запослувањето.

Како работа на терен се подразбира и работата на службениците на внатрешните работи кога вршат служба на обезбедување надвор од местото на запослувањето во врска со изградбата на одделни објекти.

Член 24

Патувањето на службениците до местото на работата на терен и нивното враќање од работа на терен се смета како службено патување.

Член 25

Надоместокот за работа на терен му припаѓа на службеник од моментот на доаѓањето во местото на работата на терен до заминавањето од тоа место.

Надоместокот за работа на терен ги опфаќа трошоците за сместување и исхрана и трошоците за превоз според одредбите за надоместоците на трошоците за превоз за службено патување.

Член 26

За време на работата на терен на службеникот му припаѓа полн износ на дневницата што се дава за службено патување. По 30 дена престој на терен во исто место односно на исто работилиште, му припаѓаат 75% од дневницата.

Не се врши намалување на надоместок според претходниот став за работата на терен што е врзана со чести промени на местото на работата.

Член 27

Кога на теренот на службеникот му е обезбедено бесплатно сместување, надоместокот за работата на терен во смисла на членот 26 од оваа уредба се определува од износот на дневницата што му припаѓа намален за 300 динари.

Член 28

На службениците што работат на терен надвор од своето место на запослувањето, а можат секојдневно по престанокот на работата да се враќаат во местото на запослувањето, може да им се исплатува на име дневен надоместок за работа на терен најмногу до 50% од износот на дневницата за службено патување.

Решението за надоместокот според претходниот став, го донесува старешината на органот. При определувањето на височината на надоместокот според претходниот став, се земаат предвид трошоците на кои службеникот е изложен поради превозот, времето поминато при заминувањето на работа и по враќањето од работа и другите трошоци што ги има службеникот.

Член 29

За работата на терен што има карактер на надзор над одржувањето или над изградбата на објекти, на надзор над одржувањето на патишта и слично, ако службеникот по завршетокот на работата на терен може да се враќа во местото на запослувањето, надоместокот се определува во месечен паушален износ.

Надоместокот според претходниот став може да изнесува најмногу до 50% од дневниците што би ги имал службеникот за престојот на терен.

Височината на надоместокот според претходниот став ја утврдува старешината на органот, земајќи ги предвид трошоците на кои службеникот при излегувањата се излага, времето што го поминува службеникот на терен, оддалеченоста на која се излегува и другите околности од влијание врз височината на надоместокот.

Член 30

Надоместок за работа на терен не му припаѓа на службеник за време на отсуствување од работа, без оглед дали е во прашање платено или неплатено отсуство или неоправдан изостанок. Надоместок не припаѓа нити за време на годишен одмор, како ни за време на болување подолго од 7 дена.

На службеник што за време на работата на терен ќе се разболи и ќе биде сместен во здравствена установа надвор од местото на запослувањето во која според прописите за здравственото осигурување има потполно снабдување, му припаѓаат додека се наоѓа во здравствената установа 20% од дневницата, но не подолго од 30 дена.

Член 31

Кога е вршењето на службата врзано со редовни секојдневни излегувања и со работа на терен, како што е работа во секции за одржување на патишта, во секции за отстранување порои, во шумски управи или стопанства и др. (патаари, шумари и сл.), на службеник за таквите излегувања не му припаѓа надоместок за работа на терен, ако излегувањата и работата се вршат на секцијата (реонот) на која ја врши службата редовно.

Член 32

Техничкиот персонал може да биде упатен на работа надвор од местото на запослувањето само ако има квалификација на квалификуван или висококвалификуван работник.

Надоместок за работа на терен надвор од местото на запослувањето може да му се даде на техничкиот персонал што има квалификација на полуквалификуван или неквалификуван работник само ако ваквиот персонал работи во екипи (асфалтерска, зидарска и слично), а не постои можност да се ангажира таков персонал на местото каде што се изведуваат работите.

На техничкиот персонал со кој се засновува работен однос со цел за работа на определени работилишта или во определени реони не му припаѓа надоместок за работа на терен додека работи на тие работилишта односно во тие реони.

Надоместок може да се даде, по исклучок, и во случајот од претходниот став, ако нема можност да се ангажира технички персонал од поблиската околина на работилиштето и ако поради поголема оддалеченост или негодност на сообраќајните врски не постои можност за секојдневно враќање во местото на живеењето. Во таков случај надоместокот не може да премине 200 динари дневно.

4. Надоместок на селидбените трошоци**Член 33**

Надоместок на селидбените трошоци им припаѓа на службениците што по потреба на службата се преместуваат од едно место во друго, без оглед на оддалеченоста.

Надоместокот според претходниот став, им припаѓа и на лицата што без конкурс се примаат во служба надвор од местото на живеењето, а на лицата што се примат во служба врз основа на конкурс, ако е назначено во конкурсот дека на лицето што ќе се прими во служба надвор од местото на живеењето овој надоместок му припаѓа.

Член 34

Надоместок на селидбените трошоци им припаѓа и:

1) на службениците по пензионирањето, и тоа од местото на запослувањето до местото на новото населување;

2) на фамилијата на умрен службеник, и тоа од последното место на запослувањето на умрениот службеник до местото на населувањето на фамилијата.

Лицата од претходниот став имаат право на надоместок на селидбените трошоци ако селидбата се изврши во срок од една година од денот на разрешувањето на пензионираниот службеник односно од денот на смртта на службеникот. Овој срок може да се продолжи најмногу за една година ако заинтересираното лице поднесе доказ дека барало стан и дека не можело да го добие во местото во кое сака да се пресели.

Член 35

Исплатата на надоместокот на селидбените трошоци паѓа на товар на органот во кој е преместен службеникот односно во чија служба стапил.

Исплатата на надоместокот на селидбените трошоци за лицата од претходниот член паѓа на товар на органот во кој службеникот службувал до пензионирањето односно до смртта, а ако не постои овој орган, исплатата на надоместокот на овие трошоци паѓа на товар на органот што ги презел работите и овластувањата на поранешниот орган односно на товар на буџетските резерви на буџетот на органот на политичкотериторијалната единица чиј службеник е во прашање.

Член 36

Надоместок на селидбените трошоци се дава за неопходните трошоци за пакување и распакување, како и за трошоците за пренесување и превоз од станот во поранешното место на запослувањето односно живеењето во станот во новото место на запослувањето.

Превозните средства што можат да се користат за селидба на пошукнина се железница и брод. Други превозни средства можат да се користат за селидба на релациите каде нема сообраќај со же-

лезница или брод, или ако вкупните трошоци на селидбата при употребата на други превозни средства не ги надминуваат вкупните трошоци на селидбата со железница или брод.

Член 37

Кон сметката за селидбените трошоци се поднесуваат докази за правдање на трошоците од членот 36 на оваа уредба (товарен лист односно потерда за трошоците на превозот и др.).

Определувањето на височината на надоместокот се врши врз основа на потврдата и поднесените докази, но надлежниот наредбодавец може, кога ќе најде за потребно, и на друг начин да ги провери сите или одделни ставки на сметката.

Член 38

На службеник што се сели во друго место му припаѓа, освен надоместокот за селидба на покуќнина, уште и надоместок за личниот превоз и дневница како за службено патување.

На членовите на фамилијата на службеник што се сели во друго место им припаѓа истата класа во воз односно брод која и на службеникот, како и дневница што ја има службеникот намалена за 50%.

Правото на надоместок на патните трошоци го има службеникот и кога селидбата на покуќнината не можел да ја изврши при јавувањето на должност во новото место на запослувањето, туку селидбата ја извршил дополнително.

Член 39

Износ во височина на едномесечна плата, согласно со членот 204 став 4 од Законот за јавните службеници, му припаѓа само на службеник што е преместен по потреба на службата.

5. Надоместок поради одвоен живот од фамилијата

Член 40

На службеник што има фамилија на издршка, а во новото место на запослувањето по преместувањето по потреба на службата не можел да добие стан и за својата фамилија, му припаѓа надоместок поради одвоен живот од фамилијата.

Надоместок според претходниот став им припаѓа и на лицата што се примаат без конкурс во служба надвор од местото на живеењето, а на лицата што во служба се примаат врз основа на конкурс, ако е назначено во конкурсот дека на лицето што ќе се прими во служба надвор од местото на живеењето му припаѓа овој надоместок.

Надоместокот според ставот 1 од овој член ако со посебни прописи не е определено поинаку, им припаѓа и на службениците што се упатени на школување во училишта, а останале и понатаму во работен однос.

Надоместокот според ставот 1 од овој член му припаѓа на техничкиот персонал што има квалификација на квалификуван или висококвалификуван работник.

Надоместокот припаѓа од денот на јавувањето на должност до истекот на месецот во кој на службеникот му е доделен уселив стан.

Ако е барањето за надоместок поднесено по истекот на 30 дена од денот на јавувањето на должност, надоместокот припаѓа од денот на поднесувањето на барањето.

Височината на надоместокот ја определува старејината надлежен за назначување, водејќи сметка надоместокот да ги опфати трошоците на кои се излага службеникот поради одвоен живот со оглед на бројот на членовите на фамилијата што ги издржува, на групата на службеникот, како и на другите околности што влијаат врз зголемувањето на трошоците поради одвоен живот од фамилијата.

Член 41

Службеникот што прима надоместок поради одвоен живот од фамилијата е должен да го извести органот во кој е запослен кога ќе добие уселив стан или кога ќе престане основот за добивање на надоместокот.

Надоместокот поради одвоен живот од фамилијата се запира кога службеникот ќе добие уселив стан за себе и за својата фамилија, ако добиениот стан им одговара на месните прилики за сместување на фамилијата.

Надоместокот поради одвоен живот од фамилијата се запира и:

1) ако службеникот изјави дека не сака да ја пресели фамилијата;

2) ако го одбие понудениот уселив стан што им одговара на месните прилики за сместување на фамилијата.

Решението за запирање на надоместокот го донесува старејината што е надлежен за донесување на решение за надоместокот.

6. Надоместок во случај на доделување на работа во друго место

Член 42

На службеник што е привремено доделен на работа во друго место му припаѓа за првите 30 дена цела дневница, а над 30 дена престој во друго место — 75% од дневницата. Ако доделувањето на работа во друго место трае над 3 месеци, на службеникот по 3 месеци престој во друго место му припаѓа надоместок поради одвоен живот од фамилијата.

7. Надоместок на службениците доделени на работа на гранични премини

Член 43

На царинските службеници што на подрачјето на иста царинарница се доделуваат на работа на гранични премини (царински оддел, царинска испостава, двосопственички премин) или се упатуваат да вршат царински прегледи во воз надвор од местото на запослувањето, а на пат во текот на една смена ќе поминат најмалку 6 часови, им припаѓа надоместок од 200 до 500 динари дневно.

Надоместокот според претходниот став им припаѓа и на службениците на пограничните поверенства за внатрешни работи и на службениците на Народната милиција кога вршат служба на гранични премини или во воз надвор од седиштето на поверенството односно надвор од седиштето на станицата на Народната милиција.

Решението за износот на надоместокот според ставот 1 од овој член го донесува Управата за царини, а според ставот 2 — сојузниот Државен секретаријат за внатрешни работи, земајќи ја предвид оддалеченоста на постојаното живеалиште односно на местото на престојот на службеникот од службената единица во која е доделен на работа односно во која ја врши службата, условите за снабдување и сместување, обемот на прометот на трафани и возила, како и другите услови што би можеле да бидат од влијание врз износот на надоместокот, а за службениците што вршат преглед во воз надвор од местото на запослувањето — и времето поминато на пат.

8. Надоместок во случај на упатување на усовршување во друго место

Член 44

На службеник упатен во друго место на усовршување (поединечно, на курсеви, семинари и слично), ако со посебни прописи не е определено поинаку, и ако усовршувањето во друго место трае до 3 месеци, му припаѓа надоместок во износот и под условите од членот 42 на оваа уредба.

Ако усовршувањето во друго место трае над 3 месеци, на службеникот по 3 месеци престој во друго место му припаѓа надоместок поради одвоен живот од фамилијата.

9. Надоместок на трошоците за привремено сместување на службениците што од служба во странство се враќаат во земјата

Член 45

На службеник што од служба во странство се враќа на служба во земјата, ако не може да му се обезбеди стан, за време на привременото сместување

не му припаѓа надоместок на трошоците за сместување што го надминуваат износот на закупнината за соодветните простории во стан чија категорија ѝ одговара на категоријата на просториите во кои е сместен.

Решението за надоместокот според претходниот став го донесува старешината на органот.

10 Аконтација

Член 46

На лицата што имаат право на надоместок на трошоците според оваа уредба, може да им се даде аконтација на име вакви трошоци.

Службеникот што примил аконтација за службено патување односно за работа на терен, е должен во рок од 3 дена по завршеното службено патување односно работа на терен да поднесе сметка за трошоците и да изврши пресметување на аконтацијата.

Сметката за селидбените трошоци и пресметката на примената аконтација се поднесуваат во рок од 30 дена од денот на примената аконтација. Во оправдани случаи наредбодавецот може тој рок да го продолжи.

На службеник што примената аконтација не ја оправда во определениот рок, аконтацијата ќе му се наплати со запирање од неговата плата почнувајќи од првиот нареден месец.

II. ОДРЕДБИ ШТО ВАЖАТ ЗА СЛУЖБЕНИЦИТЕ НА СОЈУЗНИТЕ ОРГАНИ

1. Дневници

Член 47

Дневницата на службениците на сојузните органи (член 6) изнесува:

1) за службениците распоредени од XX до XI платен разред заклучно и за техничкиот персонал, освен за оној што има квалификација на висококвалификуван работник — 1.300 динари;

2) за службениците распоредени од X до V платен разред заклучно и за техничкиот персонал со квалификација на висококвалификуван работник — 1.500 динари;

3) за службениците распоредени од IV платен разред нагоре — 1.700 динари;

4) за службениците што ги назначува Сојузниот извршен совет и за судиите на Сојузниот врховен суд — 2.200 динари;

5) за службениците на кои платата им се утврдува со прописите од членот 163 на Законот за јавните службеници — 2.500 динари.

На хонорарните службеници дневницата им се определува според височината на хонорарот, сообразно со одредбите што важат за редовните службеници. На хонорарните службеници на кои хонорарната служба не им е единствено занимање, дневницата им се определува според главното занимање, ако е тоа за нив позволно.

2. Надоместок поради одвоен живот од фамилијата

Член 48

Надоместокот поради одвоен живот од фамилијата (член 40) за службениците на сојузните органи изнесува 6.000 до 10.000 динари месечно. По исклучок, на службениците од прва и втора група и на техничкиот персонал со квалификација на висококвалификуван работник надоместокот може да им се определи и во поголем износ, но не поголем од 20.000 динари месечно. Во случај на доделување надоместок поголем од 10.000 динари месечно, старешината на органот е должен да донесе посебно образложено решение.

3. Километража

Член 49

На службениците на сојузните органи им припаѓа во смисла на членот 13 од оваа уредба километража во износ од 25 динари од секој поминат километар.

III. ПРЕОДНИ И ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ

Член 50

Надоместоците за службено патување и за селидби во странство се регулираат со правилник, што го пропишува Секретаријатот на Сојузниот извршен совет за општа управа со претходна согласност од сојузниот Државен секретаријат за работите на финансиите.

Член 51

Додека републичкиот извршен совет за службениците на републичките органи, а околинскиот народен одбор и општинскиот народен одбор за службениците на органите на околинскиот народен одбор односно на општинскиот народен одбор не донесат прописи за дневниците, за надоместокот поради одвоен живот од фамилијата и за километражата, ќе се применуваат досегашните прописи.

Како службеници на републичките органи се сметаат службениците на кои платата им се исплатува од средствата што се обезбедуваат во републичкиот буџет, како и судиите на окружните и околинските судови.

Член 52

На службениците на сојузите на комори, на сојузните комори, на Главниот задружен сојуз на ФНРЈ и на банките што ги основува Сојузниот извршен совет им припаѓаат надоместоците определени со оваа уредба за службениците на сојузните органи.

Член 53

Се овластува Државниот секретаријат за работите на народната одбрана да пропише, во согласност со начелата од оваа уредба, правилник за надоместување на патните и другите трошоци на воените и граѓанските лица на служба во Југословенската народна армија.

Се овластува Секретаријатот на Сојузниот извршен совет за општа управа да може, во согласност со сојузниот Државен секретаријат за работите на финансиите, во определени случаи или за определени служби да отстапува од одредбите што се однесуваат на надоместокот за работа на терен, со тоа што износите на надоместоците за работа на терен во такви случаи или служби да не можат да бидат поголеми од износите определени со оваа уредба.

Член 54

Поблиски прописи за спроведување на оваа уредба донесува, по потреба, Секретаријатот на Сојузниот извршен совет за општа управа.

Член 55

Со денот на почетокот на применувањето на оваа уредба престануваат да важат: Уредбата за патните и селидбените трошоци („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 28/55, 26/56 и 49/57), Упатството за спроведување на Уредбата за патните и селидбените трошоци („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 5/53), Упатството за примена на Уредбата за патните и селидбените трошоци за милиционерите, подофицерите и офицерите на Народната милиција („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 19/53, 4/55 и 4/59) и Решението за зголемување на дневниците за службени патувања во определени места („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 36/59).

Член 56

Оваа уредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“, а ќе се применува од 1 април 1960 година.

Сојузен извршен совет

Р. п. бр. 34

16 февруари 1960 година

Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз-Тито, с. р

114.

Врз основа на одделот II од Одлуката за потврда на уредбите на Сојузниот извршен совет и за натамошната работа на приготвување закони за стопанскиот систем („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 8/54), во врска со членот 3 од Уредбата за данокот на промет („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 55/53, 55/54, 24/57, 54/57, 16/58 и 6/59), Сојузниот извршен совет донесува

УРЕДБА

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ТАРИФАТА
ЗА ДАНОКОТ НА ПРОМЕТ

Член 1

Во Тарифата за данокот на промет („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 20/59, 21/59, 28/59, 31/59 и 45/59) во делот А се вршат следните измени и дополненија:

1. Тар. број 1 се менува и гласи:
„1 Нафта сурова од домашно производство, освен нафтата од нафтоносните полиња „Лендава“ и „Банат“ — — — — — 40%“.
2. Во тар. број 2 под 2 даночната норма „23%“ се заменува со „27%“, а под 3 даночната норма „27%“ се заменува со „23%“.
3. Во тар. број 3 даночната норма „70“ се заменува со „65“.
4. Во тар. број 27 на крајот од забелешката точката се заменува со записка и се додаваат зборовите: „како и на прометот на производи од платина што служат за потребите на лабораториите“.
5. Во тар. број 50 на крајот од наменувањето на производите чиј промет не подлежи на данок, точката се заменува со точка и записка и се додаваат зборовите:
„антикорозивни масла, флуиди и вазелин за заштита на метали“.
6. Во тар. број 63 по забелешката 3 се додава нова забелешка 4, која гласи:
„4) Занаетчиските организации со средства во општествена сопственост што исклучиво се занимаваат со рачна изработка на килими можат без плаќање данок на промет според овој тар. број да набавуваат памучно предиво потребно за изработка на килими ако органот на управата на општинскиот народен одбор надлежен за работите на финансите на чие подрачје е местото на производството им издаде потврда дека се занимаваат исклучиво со рачна изработка на килими.“
7. Во тар. број 100 забелешка 4 ставот 2 се менува и гласи:
„Приватно лице како производител плаќа данок кога производите од овој тар. број им ги продава на приватни лица или на друг начин им ги пренесува во сопственост (подарува, трампи) на приватни лица што не се членови на неговото домаќинство. Кога приватно лице како производител им ги продава производите од овој тар. број на стопанските, здружните и општествените организации, надлештвата и установите, купувачот е должен да го плати данокот, и тоа по нормите што важат за приватниот производител, во местото во кое приватниот производител го плаќа овој данок и на сметката на која го плаќа данокот приватниот производител.“

Член 2

Во Тарифата за данокот на промет во делот В се вршат следните измени и дополненија:

1. Во точката I став 1 одредбата под 9 се заменува со две нови одредби, кои гласат:
„9) на надоместокот за одделни или за сите занаетчиски услуги што им се вршат на приватни лица на подрачјето на општината од страна на општествените правни лица, освен на надоместокот за услугите што ги вршат станбени заедници, нивните сервис и установи.
10) на прометот на алкохолни пијачки во угостителството.“

Во истата точка ст. 2 до 5 се менуваат и гласат:

„Како даночни обврзници според ставот 1 под 1 до 8 и 10 на оваа точка се сметаат сите општествени правни лица, граѓанските правни лица и сите приватни лица (граѓани) што вршат промет или услуги споменати во оваа точка.“

Како даночни обврзници според ставот 1 под 9 на оваа точка се сметаат само општествените правни лица освен оние што изречно се изземени во ставот 1 под 9 на оваа точка.

Нормите на данокот на промет од оваа точка ги пропишува општинскиот народен одбор придржувајќи се за одредбите на ставот 1 од оваа точка.

На прометот на природно вино во угостителството општинските народни одбори се должни да воведуваат општински данок на промет по норма од 5%, а на прометот на други алкохолни пијачки во угостителството — по норма од 10%. Нормата на данокот на промет на природно вино во угостителството не може да биде поголема од 5%. По исклучок, на прометот на природно вино во угостителството, околинскиот народен одбор може да одобри и норма до 7%.

Околинскиот народен одбор, и тоа обата собора рамноправно, со претходна согласност од републичкиот извршен совет, може во границите на даночните норми определени со сојузната Тарифа, да определи минимални и максимални норми на данокот на промет, во рамките на кои општинскиот народен одбор може да пропишува норми на данокот на промет за одделни случаи од оваа точка.“

3. Во точката II по ставот 2 се додава нов став, кој гласи:

„За занаетчиските услуги што ги вршат приватни занаетчии и други приватни лица, се плаќа данокот на промет само според оваа точка, додека на прометот на алкохолни пијачки во приватните угостителски дуќани се плаќа данокот само според ставот 1 под 10 на претходната точка.“

4. Во точката II во досегашниот став 10, во втората реченица, зборовите: „со согласност“ се заменуваат со зборовите: „со претходна согласност“.

5. Досегашните ст. 3 до 12 на точката II стануваат ст. 4 до 13.

6. Во точката III ст. 2, 3 и 4 се менуваат и гласат:

„Општинскиот народен одбор го пропишува општинскиот данок на промет од оваа точка придржувајќи се за другите одредби на оваа точка.“

Општинските народни одбори се должни на прометот на стоки во трговијата на мало да воведат општински данок на промет по норма од 3%, а на прометот на алкохолни пијачки — по норма од 5%. По исклучок, општинските народни одбори што во 1959 година наплатувале данок на промет на стоки на мало по норма пониска од 3%, можат и во 1960 година да ја применуваат досегашната норма на овој данок.

На прометот на природно вино во трговијата на мало нормата на општинскиот данок на промет не може да биде поголема од 5%. По исклучок, на прометот на природно вино во трговијата на мало околинскиот народен одбор може да одобри и норма до 7%.

Околинскиот народен одбор, и тоа обата собора рамноправно, со претходна согласност од републичкиот извршен совет може во границите на даночните норми определени со Тарифата да определува минимални и максимални даночни норми во рамките на кои општинскиот народен одбор може да пропишува даночни норми за одделни производи или за групи производи од оваа точка.“

Член 3

Оваа уредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Сојузен извршен совет

Р. п. бр. 35

16 февруари 1960 година
Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз-Тито, с. р.

115.

Врз основа на членот 69 од Законот за јавните службеници („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 53/57, 44/58, 1/59 и 52/59), Сојузниот извршен совет донесува

УРЕДБА

ЗА НАГРАДИТЕ ЗА ВОНРЕДНА РАБОТА И ОСОБЕНИ УСПЕСИ ВО РАБОТАТА И ЗА НАДОМЕСТОЦИТЕ ЗА ПРЕКУВРЕМЕНА РАБОТА НА СЛУЖБЕНИЦИТЕ НА КОМОРИТЕ, СТРУЧНИТЕ ЗДРУЖЕНИЈА И ЗАДРУЖНИТЕ СОЈУЗИ

Член 1

Наградите за вонредна работа и за особени успеси постигнати во работата и надоместоците за прекувремена работа на службениците на коморите, стручните здруженија и задружните сојузи се определуваат на начинот и под условите под кои се определуваат наградите и надоместоците за службениците на државните органи, ако со оваа уредба не е пропишано поинаку.

Член 2

Решението за давање награда на службениците на сојузните комори и стручните здруженија го донесува претседателството односно извршниот одбор на комората, по предлог од претседателот односно секретарот на комората.

Решението за давање награда на службениците на сојузите на коморите и на нивните стручни здруженија, како и на Главниот задружен сојуз на ФНРЈ го донесува претседателството на сојузот на коморите, односно на Главниот задружен сојуз на ФНРЈ, по предлог од претседателот или секретарот на комората, односно од претседателот на Главниот задружен сојуз на ФНРЈ.

Решението за давање награда на службениците на републичките, покраинските, обласните и околските комори и задружни сојузи, го донесува претседателството на републиката (покраинската, обласната) комора односно задружен сојуз, по предлог од претседателот или секретарот на комората, односно од претседателот на задружниот сојуз.

Член 3

Решението за давање награда на службениците на стручните здруженија што не им припаѓаат на областите на стопанството за кои се основани коморите, го донесува управниот одбор на стручното здружение, по предлог од секретарот на здружението.

Член 4

Органите надлежни за донесување на решенија за награди од претходните членови се должни на своите управни одбори да им поднесуваат извештаи за донесените решенија за награди на службениците.

Извештаите од претходниот став им се доставуваат и на комисиите за награди при извршните совети односно при народните одбори.

Член 5

Ако според значењето на извршените работи и задачи и значењето на новите методи на работата, една или повеќе награди во текот на годината треба да се определат во износ поголем од службената двомесечна плата, решението за определување на наградата го донесува управниот одбор на комората односно на стручното здружение, односно претседателството на задружниот сојуз.

Управниот одбор на комората односно претседателството на задружниот сојуз не може овластувањето од претходниот став да го пренесе врз друг орган.

Член 6

Средствата за награди и средствата за давање надоместоци за прекувремена работа на службениците се обезбедуваат со претсметката на приходите и расходите на комората, стручното здружение односно задружниот сојуз.

Член 7

Оваа уредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“, а ќе се применува од 1 јули 1959 година.

Сојузен извршен совет

Р. п. бр. 28

16 февруари 1960 година

Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз-Тито, с. р.

116.

Врз основа на членот 69 од Законот за јавните службеници („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 53/57, 44/58, 1/59 и 52/59), Сојузниот извршен совет донесува

УРЕДБА

ЗА НАГРАДИТЕ ЗА ВОНРЕДНА РАБОТА И ОСОБЕНИ УСПЕСИ ВО РАБОТАТА И ЗА НАДОМЕСТОЦИТЕ ЗА ПРЕКУВРЕМЕНА РАБОТА НА СЛУЖБЕНИЦИТЕ НА САМОСТОЈНИТЕ УСТАНОВИ

Член 1

Наградите за вонредна работа и за особени успеси во работата и надоместоците за прекувремена работа на службениците на самостојните установи се определуваат на начинот и под условите под кои се определуваат наградите и надоместоците за службениците на државните органи, ако со оваа уредба не е пропишано поинаку.

Член 2

Одредбите на претходниот член не се однесуваат на службениците на просветни, научни и културни самостојни установи ниту на службениците на самостојни установи што имаат звање на здравствени службеници и на службеници на ветеринарната струка.

Наградите за вонредна работа и за особени успеси во работата на службениците на самостојните установи што имаат фонд за наградување се даваат под условите и на начинот што се определени со правилникот за платите или со правилата на установата.

Член 3

Решението за давање награди на службениците на самостојните установи го донесува највисокиот орган на управувањето на установата, по предлог од старешината на установата.

Ако установата има само индивидуален орган на управувањето, решението за наградата го донесува органот надлежен за работите и задачите на установата, по предлог од старешината на установата.

Член 4

Ако според значењето на извршените работи и задачи и значењето на новите методи на работата, една или повеќе награди во текот на годината треба да се определат во износ поголем од службената едномесечна плата, решението за определување на наградата се донесува во согласност со основувачот односно со органот што ќе го определи тој.

Член 5

Органите надлежни за донесување на решенија за награди се должни на комисиите за награди при извршните совети односно при народните одбори да им поднесуваат извештаи за донесените решенија за награди на службениците.

Член 6

Средствата за награди на службениците и работниците на самостојните установи што немаат фонд за наградување се обезбедуваат во финансискиот план.

Наградите на службениците и работниците на установите што имаат фонд за наградување се даваат од средствата на тој фонд.

Член 7

Секоја издадена наредба за прекувремена работа што повлекува давање надоместок за прекувремена работа, му се доставува на органот надлежен за работите на општата управа.

Член 8

Средствата за давање надоместоци за прекувремена работа на службениците и работниците се предвидуваат посебно во финансискиот план на самостојните установи.

Член 9

По исклучок од одредбата на членот 2 став 1 на оваа уредба, одредбите од оваа уредба што се однесуваат на прекувремената работа ќе се применуваат и на службениците на просветни и научни установи и на установи во областа на културата што имаат звање на управни, канцелариски и сметководствени службеници, како и на службениците што вршат преведувачки работи (член 153 од Законот за јавните службеници), сè додека за службениците на овие установи не се донесат посебни прописи за определување надоместоци за прекувремена работа.

Член 10

Оваа уредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Сојузен извршен совет

Р. п. бр. 29
16 февруари 1960 година
Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз-Тито, с. р.

117.

Врз основа на одделот II од Одлуката за потврда на уредбите на Сојузниот извршен совет и за натамошната работа на приготвување закони за стопанскиот систем („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 8/54), Сојузниот извршен совет донесува

УРЕДБА

ЗА ДОПОЛНЕНИЈА НА УРЕДБАТА ЗА ТРГОВСКАТА ДЕЈНОСТ И ТРГОВСКИТЕ ПРЕТПРИЈАТИЈА И ДУКАНИ

Член 1

Во Уредбата за трговската дејност и трговските претпријатија и дукани („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 49/59) во членот 64 по ставот 5 се додава нов став 6, који гласи:

„Сојузниот Државен секретаријат за работите на стоковниот промет може да ги определи стоките на кои во прометот на големо не се однесуваат одредбите од ст. 2 и 3 на овој член.“

Член 2

Во членот 70 став 1 на крајот на точката 6 точката се заменува со точка и запирка и по неа се додава нова точка 7, која гласи:

„7) да пропише да можат со промет на определени производи да се занимаваат само трговските претпријатија и дукани што исклучиво се занимаваат со промет на тие производи или со промет на стоки од трговската струка во која опаѓаат тие производи.“

Член 3

Оваа уредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Сојузен извршен совет

Р. п. бр. 36
23 февруари 1960 година
Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз-Тито, с. р.

118.

Врз основа на членот 49 од Уредбата за книговодството на стопанските организации („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 27/55), во врска со чл. 2, 10, 21 и 80 од Законот за општественото книговодство („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 43/59), Сојузниот извршен совет донесува

УРЕДБА

ЗА ИЗМЕНИ НА УРЕДБАТА ЗА ЗАВРШНИТЕ СМЕТКИ НА СТОПАНСКИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ ЗА 1959 ГОДИНА

Член 1

Во Уредбата за завршните сметки на стопанските организации за 1959 година („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 3/60) во членот 9 ст. 1 и 2 се менуваат и гласат:

„Завршната сметка стопанските организации ја поднесуваат во смисла на чл. 6, 7 и 8 на оваа уредба во срок од 7 дена од денот на нејзиното одобрување, а најдоцна до 31 март 1960 година.“

По исклучок, Заедницата на Југословенските железници ќе ја поднесе завршната сметка за 1959 година најдоцна до 15 мај 1960 година “

Член 2

Оваа уредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Сојузен извршен совет

Р. п. бр. 37
25 февруари 1960 година
Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз-Тито, с. р.

119.

Врз основа на членот 79 став 1 точка 1, во врска со членот 9 став 1 алинеја 3 од Уставниот закон и чл. 11 и 30 од Уредбата за организацијата и работата на Сојузниот извршен совет („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 20/58 и 21/59), Сојузниот извршен совет донесува

ОДЛУКА

ЗА ОТВОРАЊЕ АМБАСАДА НА ФЕДЕРАТИВНА НАРОДНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА ВО КАМБОџА

1. Се отвора амбасада на Федеративна Народна Република Југославија во Камбоџа.

2. Државниот секретар за надворешни работи ќе преземе мерки потребни за извршување на оваа одлука.

3. Оваа одлука влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Сојузен извршен совет

Р. п. бр. 10
16 февруари 1960 година
Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз-Тито, с. р.

120.

Врз основа на чл. 15, 20, 30, 37 и 53 од Законот за административните такси („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 28/59) во согласност со Државниот секретаријат за надворешни работи, Сојузниот Државен секретаријат за работите на финансите пропишува

ПРАВИЛНИК

ЗА ИЗВРШУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА АДМИНИСТРАТИВНИТЕ ТАКСИ

Член 1

Таксите се плаќаат однапред, во моментот на настанувањето на таксената обврска за одделни списи и дејствија според членот 8 од Законот за административните такси, и тоа:

1) за поднесоците и прилозите — во моментот кога се предаваат;

2) за поднесоците дадени во записник — кога се составува записникот;

3) за решенијата (дозволи, одобренја) — во моментот на поднесувањето на барањето за издавање решение;

4) за уверенијата (потврди и сл.) што ги издаваат органи, самостојни установи или самостојни организации од членот 4 на Законот за административните такси — во моментот на поднесувањето на барањето за издавање уверение;

5) за уверенијата што ги издаваат организации или лица од членот 5 на Законот за административните такси за употреба кај органите од членот 4 на тој закон — во моментот на поднесувањето на барањето за издавање на уверение. За уверенијата од оваа точка што се издаваат за други цели а не за употреба кај органите, установите или организациите од членот 4 на Законот за административните такси не се плаќа никаква такса. Ако уверението се употреби дополнително кај органите, установите или организациите од членот 4 на Законот за административните такси, таксата се плаќа пред ваквата употреба на уверението;

6) за другите исправи — во моментот на поднесувањето на барањето за нивно издавање;

7) за управните дејствија — во моментот на поднесувањето на барањето за извршување на тие дејствија.

По исклучок од претходниот став, таксите се плаќаат наназад:

1) за списите и дејствијата за кои плаќањето на такси наназад е пропишано или дозволено со Законот за административните такси, односно со одредбите од таксената тарифа, како и во случаите во кои износот на таксата не може да биде однапред познат (Забелешка II кон тар. бр. 68, точка 3 од Забелешката I кон тар. бр. 72, точка 3 од Забелешката кон тар. бр. 77, тар. бр. 78, 79, 82 и 106, точка 2 под б) на тар. број 108, тар. бр. 136, 139 и 140, заеднички забелешки кон тар. бр. 85 до 104);

2) за решенијата на органите по барањата на странките, како и за другите списи и управни дејствија, ако таксата за односното решение, спис или дејствие изнесува повеќе од 10.000 динари.

Таксите според ставот 2 од овој член се плаќаат:

1) од точката 1 — во сроковите пропишани со Законот за административните такси, а ако времето на плаќањето не е пропишано — веднаш по настапувањето на условите што овозможуваат утврдување на вкупниот износ на таксата (на пример, кога ќе биде конечно познато колку време се потрошило на канцелариските работи според тар. број 78, и сл.);

2) од точката 2 — пред издавањето на решение или друг спис, односно пред извршувањето на барањето управно дејствие.

Член 2

Административните такси се плаќаат:

1) во готови пари:

а) ако таксата што се плаќа за некој спис или дејствие кај органите, установите или организациите во Југославија изнесува повеќе од 20.000 динари. Оваа такса се плаќа на соодветна сметка кај банката;

б) ако таксата што се плаќа за некој спис или дејствие кај југословенски дипломатски и конзуларни претставништва во странство изнесува повеќе од 6.000 динари. Оваа такса се плаќа кај односното дипломатско или конзуларно претставништво во странство;

в) ако е плаќањето на такса во готови пари пропишано со Законот за административните такси, односно со неговата тарифа, без оглед на износот на таксата (тар. бр. 75 и 147), како и на такса според тар. броеви 77, 79 и 146 од таксената тарифа. Таксите според тар. бр. 75, 146 и 147 се плаќаат кај надлежните царинарници, а таксите според тар.

бр. 77 и 79 — кај органот на управата на општинскиот народен одбор надлежен за работите на приходите, едновременно со плаќањето на данокот на доход од селско стопанство;

г) конзуларните такси според тар. бр. 106, 107, 108 точка 2, 139 и 140 на таксената тарифа, без оглед на износот на таксата;

д) таксите што ги плаќаат таксените обврзници со седиште или престојувалиште во Југославија за работата на југословенските дипломатски и конзуларни претставништва во странство. Овие такси се плаќаат во динари на определена сметка на конзуларните такси кај банките во Југославија;

е) таксите што ги плаќаат лицата или организации во странство за работата на органите во Југославија. Овие такси се плаќаат во странска валута според званичниот курс;

2) во таксени хартии — за сточни пасоши (тар. бр. 55 точ. 1 и 2), како и таксите за чие плаќање ќе бидат издадени соодветни таксени хартии;

3) сите други административни такси — во таксени марки односно во конзуларни таксени марки.

Член 3

Таксениот обврзник што платил такса во готови пари, прилага кон поднесокот еден примерок од потврдата за тоа дека за односниот спис или дејствие ја платил таксата во готови пари.

Член 4

Таксени марки се лепат:

1) за поднесок — на самиот поднесок;

2) за прилог кон поднесок — на самиот прилог;

3) за решение (одобрение, дозвола и сл.), уверение или која и да е друга исправа или спис чие издавање е барано:

а) кај органите во земјата — на самиот поднесок со кој странката барала издавање на односното писмено;

б) кај југословенските дипломатски и конзуларни претставништва во странство — на она писмено што ѝ се издава на странката по нејзино барање (решение, уверение, патна исправа и сл.);

4) за службените дејствија:

а) кај органите во земјата — на поднесокот со кој е барано извршување на службено дејствие;

б) кај југословенските претставништва во странство — на актот со кој се констатира извршувањето на службеното дејствие (препис, превод, заверка и слично).

Член 5

Конзуларните такси се определени во динари, а се плаќаат во странска валута, освен во случајот што е предвиден во членот 2 точка 1 под д) на овој правилник.

Странската валута се пресметува во динари според званичниот курс.

Член 6

Како реципроцитет што е предвиден во Законот за административните такси како услов за ослободување од такси, се подразбира, по правило, договорниот реципроцитет.

Член 7

Поништувањето на таксените марки го врши органот надлежен за примање поднесок, односно на друг спис подложен на такса.

Поништувањето на таксените марки се врши со печат од органот од претходниот став, а по можност и со зумба со напис „поништено“.

Издавателот на уверението или на друга исправа според членот 5 од Законот за административните такси самиот го врши поништувањето на таксените марки со свој штембил, или со потпис преку таксената марка и хартијата на која е таа залепена.

Поништувањето на таксените хартии се врши со пишување текстот на тие хартии.

Член 8

Решенијата за емитирање таксени вредности ги извршува Народната банка или друга установа или организација што ќе ја определи со решение сојуз-

знийот Државен секретаријат за работите на финансиите.

На Народната банка, односно на установата или организацијата од претходниот став ѝ признава правото на надоместокот на трошоците за изработка на таксени вредности, како и правото на провизија за дистрибуција на тие вредности.

Провизијата од претходниот став ја определува со решение сојузниот Државен секретаријат за работите на финансиите.

Член 9

Продажбата на таксените вредности на мало ја вршат овластените продавачи на мало. Сојузниот Државен секретаријат за работите на финансиите определува со решение кои организации можат да вршат продажба на мало на таксени вредности. Со ова решение можат како продавачи на мало да се определат и поштите и општинските народни одбори, со правата и должностите што ги имаат другите продавачи на мало.

Овластените продавачи на мало можат да купуваат таксени вредности само кај благајните што вршат дистрибуција на тие вредности.

Член 10

Овластените продавачи на мало на таксени вредности имаат право на провизија за купените таксени вредности.

Провизијата изнесува 5% од вкупната продажна цена на купените вредности и се исплатува во готови пари.

Член 11

Лицата што од која и да е причина не ќе ги употребат таксените вредности што се уште во оптек, можат овие да ги заменат за готови пари само кај благајната што врши дистрибуција на тие вредности, по одбивање на провизијата од претходниот член.

Член 12

Овластените продавачи и други лица (организации и др.) можат таксените вредности што кај нив пред употребата случајно ќе се оштетат да ги заменат за нови, ако таксените вредности на таа емисија се уште во оптек. Замената ја вршат благајните на оние установи или организации што вршат дистрибуција на таксените вредности.

Таксената марка што била залепена на некој опис и таксената хартија на која е испишан текст или е ставен потпис се сметаат за употребени. Замената според претходниот став не може да се одобри ако таксените вредности се употребувани или се така замачкани што да не може да се утврди да ли се употребувани или не.

Член 13

Враќањето на таксите се врши според постапката што е пропишана со Правилникот за враќањето и прекнижувањето на погрешно или повскеплените приходи на буџетите и фондзите („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 38/57).

Враќањето на таксите платени во таксени марки или таксени хартии се врши по одбивање на 5% провизија што му била исплатена на овластениот продавач на мало.

Враќањето на конзуларните такси се врши според членот 44 од Законот за административните такси.

Член 14

Кога ќе се промени формата на таксените марки односно на таксените хартии, таксените вредности на старата емисија престануваат да важат од денот што ќе го определи со решение сојузниот Државен секретаријат за работите на финансиите.

Лицата што имаат исправни таксени марки и таксени хартии од дотогашната емисија можат да ги заменат нив во рок од 60 дена од денот до кој е дозволена употребата на таксени вредности на старата емисија во смисла на претходниот став од овој член. Замената се врши за соодветните таксени вредности на новата емисија, и тоа кај оние благајни што вршат продажба на таксени вредности.

Член 15

Поништувањето на таксените вредности од поранешна емисија што се повлечени од промет, како и поништувањето на оштетените таксени вредности од текуштата емисија, што поради оштетување се заменети, го врши комисијата на Народната банка, односно на друга установа или организација од членот 8 на овој правилник.

Член 16

До пуштањето во промет на конзуларните таксени марки, конзуларните такси ќе се плаќаат во готови пари.

Член 17

Овој правилник влегува во сила осмиот ден по објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Бр. 13-28577/1-59
12 февруари 1960 година
Белград

Го заменува
Државниот секретар
за работите на финансиите
Државен потсекретар,
Зоран Полич, с. р.

121.

Врз основа на членот 43 од Уредбата за завршните сметки на стопанските организации за 1959 година („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 3/60 и 9/60), сојузниот Државен секретаријат за работите на финансиите пропишува

П РА В И Л Н И К

ЗА ИЗМЕНИ НА ПРАВИЛНИКОТ ЗА ИЗВРШУВАЊЕ НА УРЕДБАТА ЗА ЗАВРШНИТЕ СМЕТКИ НА СТОПАНСКИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ ЗА 1959 ГОДИНА

Член 1

Во Правилникот за извршување на Уредбата за завршните сметки на стопанските организации за 1959 година („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 3/60) во членот 7 во ст. 4 и 7 зборовите: „15 март“ се заменуваат со зборовите: „15 април“; во ставот 6 зборовите: „20 март“ — со зборовите: „20 април“; во ст. 3, 4 и 5 зборовите: „31 март“ — со зборовите: „30 април“; во ставот 6 зборовите: „31 март“ — со зборовите: „30 април“; во ставот 3 зборовите: „15 април“ — со зборовите: „15 мај“ и во ставот 2 зборовите: „30 април“ — со зборовите: „15 мај“.

Член 2

Во членот 25 зборовите: „30 април“ се заменуваат со зборовите: „31 мај“, зборовите: „20 мај“ — со зборовите: „20 јуни“ и зборовите: „31 мај“ — со зборовите: „30 јуни“.

Член 3

Овој правилник влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Бр. 12-5337/1
25 февруари 1960 година
Белград

Го заменува
Државниот секретар
за работите на финансиите
Државен потсекретар,
Зоран Полич, с. р.

122.

Врз основа на членот 64 став 6 и членот 70 став 1 точка 7 од Уредбата за трговската дејност и трговските претпријатија и дуќани („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 49/59 и 9/60), сојузниот Државен секретаријат за работите на стоковниот промет издава

Н А Р Е Д Б А

ЗА ОПРЕДЕЛУВАЊЕ НА УСЛОВИТЕ ПОД КОИ МОЖЕ ДА СЕ ВРШИ ПРОМЕТОТ НА РЕЖАН ГРАДЕЖЕН МАТЕРИЈАЛ НА ГОЛЕМО

1. Со промет на режан градежен материјал на големо можат да се занимаваат само трговските

претпријатија што имаат за предмет на работењето исклучиво промет на режан градежен материјал или промет на градежен материјал.

2. Трговските претпријатија од претходната точка не можат да им продаваат режан градежен материјал на други трговски претпријатија на големо.

3. Трговските претпријатија што според точката 1 од оваа наредба не можат да се занимаваат со промет на режан градежен материјал, можат по влегувањето во сила на оваа наредба да ги продаваат само запасите на режан градежен материјал што се затекнале кај нив на денот на влегувањето во сила на оваа наредба.

Продажба на запаси градежен материјал, во смисла на претходниот став, може да се врши само за 3 месеци од денот на влегувањето во сила на оваа наредба.

4. На трговско претпријатие што ќе постапи противно на одредбите од оваа наредба ќе се применат казнените одредби од членот 107 став 1 точка 1 на Уредбата за трговската дејност и трговските претпријатија и дукани, а на одговорното лице во односното претпријатие — казнените одредби од членот 107 став 4 на истата уредба.

5. Оваа наредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Бр. 1479/1
20 февруари 1960 година
Белград

Државен секретар
за работите на стоковниот промет,
Марјан Бреџел, с. р.

123.

Врз основа на точката 1 став 4 од Одлуката за пресметување разликата во цените при увозот и извозот („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 54/55, 22/56, 6/58, 23/58 и 14/59), во врска со членот 7 оддел I став А под а) точка 3 од Уредбата за пренесување работите во надлежност на сојузните и републичките органи на управата („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 18/58 и 19/59), во согласност со сојузниот Државен секретаријат за работите на финансиите и со сојузниот Државен секретаријат за работите на стоковниот промет, Комитетот за надворешна трговија издава

НАРЕДБА

ЗА ДОПОЛНЕНИЕ НА НАРЕДБАТА ЗА КОЕФИЦИЕНТИТЕ ЗА ПРЕСМЕТУВАЊЕ НА РАЗЛИКАТА ВО ЦЕНЕТЕ ПРИ ИЗВОЗОТ И УВОЗОТ НА ОПРЕДЕЛЕНИ ПРОИЗВОДИ И УСЛУГИ

1. Во Наредбата за коефициентите за пресметување на разликата во цените при извозот и увозот на определени производи и услуги („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 21/57) во точката I оддел Б во гранката 119 — Електроиндустрија, текстот на редниот број 29 се менува и гласи:

„29. Трофазни броила и двотарифни броила 1,50“.

2. Оваа наредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“, а ќе се применува на работите на увоз склучени од тој ден.

И. бр. 1653
24 февруари 1960 година
Белград

Го заменува
Претседателот на Комитетот
за надворешна трговија
Државен потсекретар,
др Владимир Велебит, с. р.

124.

Врз основа на членот 13 став 2 точка 9 алинеја 1 на Уредбата за пренесување работите во надлежност на сојузните и републичките органи на управата („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 18/58 и 18/59), во согласност со Сојузниот извршен совет, Секретаријатот на Сојузниот извршен совет за просвета и култура донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА РАНГОТ НА ШКОЛИТЕ И КУРСЕВИТЕ

I

На спремата завршено основно училиште (член 6 од Општиот закон за школството — „Службен лист на ФНРЈ“, бр. 28/58) ѝ одговараат следните училишта:

А — Во предвоена Југославија

завршена Мешовита нижа медреса „Султан Ахмед“ во Зеница, од 1933 година, со претходно завршено тогашно основно училиште;

Б — Во Федеративна Народна Република Југославија

завршена Мешовита нижа медреса „Султан Ахмед“ во Зеница, до 1946 година, со претходно завршено тогашно основно училиште.

II

На спремата завршена гимназија (член 39 од Општиот закон за школството) ѝ одговара следниот курс:

Во Федеративна Народна Република Југославија

завршен Виши административен курс на Советот за законодавство и изградба на народната власт на Владата на ФНРЈ во траење од една година, со претходно завршен Среден административен курс во смисла на одделот III под Б точка 2 на Решението за дополнително на Решението на школите, курсевите и стручните испити („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 38/55).

III

Рангот на школите, курсевите и стручните испити утврден со ова решение не го определува односот на една школа спрема друга со цел за признавање на некои класови или испити на еден вид школа за премин односно продолжување на школувањето во друг вид школа, туку може да им служи на надлежните органи како основ за определување на стручната спрема при регулирањето на службеничките односи, пензиите и инвалидните.

IV

Со одредбите од ова решение се дополнува Решението за рангот на школите и курсевите („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 18/52).

Бр. 3760
24 декември 1959 година
Белград

Секретар
за просвета и култура,
Крсте Црвенковски, с. р.

125.

Врз основа на членот 13 став 2 точка 9 алинеја 1 од Уредбата за пренесување работите во надлежност на сојузните и републичките органи на управата („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 18/58 и 18/59), во согласност со Сојузниот извршен совет, Секретаријатот на Сојузниот извршен совет за просвета и култура донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ИЗМЕНА НА РЕШЕНИЕТО ЗА РАНГОТ НА ШКОЛИТЕ И КУРСЕВИТЕ

Во решението за рангот на школите и курсевите („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 33/59) во одде-

лот IV под Б во точката 3 броевите: „1949/50“ се заменуваат со броевите: „1948/49“.

Бр. 3757
24 декември 1959 година
Белград

Секретар
за просвета и култура,
Крсте Црвенковски, с. р.

126.

Врз основа на членот 13 став 2 точка 9 алинеја 1 од Уредбата за пренесување работите во надлежност на сојузните и републичките органи на управата („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 18/58 и 18/59), во согласност со Сојузниот извршен совет, Секретаријатот на Сојузниот извршен совет за просвета и култура донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ИЗМЕНА НА РЕШЕНИЕТО ЗА РАНГОТ НА ШКОЛИТЕ И КУРСЕВИТЕ

Во Решението за рангот на школите и курсевите („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 18/52) во одделот IV под А точката 21 се менува и гласи:

„21) поштенско-телеграфска школа до 30 септември 1923 година;“.

Бр. 3758
24 декември 1959 година
Белград

Секретар
за просвета и култура,
Крсте Црвенковски, с. р.

127.

Врз основа на членот 4 ст. 4 и 7 од Законот за превозот на железниците („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 46/57), во согласност со Секретаријатот на Сојузниот извршен совет за сообраќај и врски, со сојузниот Државен секретаријат за работите на финансите и со сојузниот Државен секретаријат за работите на стоковниот промет, Генералната дирекција на Југословенските железници донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ДОПОЛНЕНИЕ НА ТАРИФАТА ЗА ПРЕВОЗ НА СТОКИ НА ПРУГИТЕ НА ЈУГОСЛОВЕНСКИТЕ ЖЕЛЕЗНИЦИ

1. Во Тарифата за превоз на стоки на пругите на Југословенските железници, дел 4 — Класификација робе, која важи од 1 јануари 1960 година, отпечатена во издание на Генералната дирекција на Југословенските железници, која е составен дел на Решението за пропишување нови тарифи за превоз на стоки на пругите на Југословенските железници („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 49/59), на крајот на позицијата 3911 се додава нов став, кој гласи:

„Пошилка мора бити упућена на адресу фабрике брушеvine (дрвењаче), целулозе, хартије или лепенке у земљи.“

2. Ова решение влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

ГДЈЖ бр. 2320-12/60
19 февруари 1960 година
Белград

Генерална дирекција на Југословенските железници

Генерален директор,
Војо Николиќ, с. р.

Претседател
на Управниот одбор,
Петар Стошиќ, с. р.

128.

Врз основа на членот 21 од Уредбата за заемите за инвестиции („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 31/56, 22/58 и 25/59), во согласност со сојузниот Државен секретаријат за работите на финансите, Југословенската инвестициона банка распишува

XLI КОНКУРС

ЗА ДАВАЊЕ ИНВЕСТИЦИОНИ ЗАЕМИ ОД СРЕДСТВАТА НА ОПШТИОТ ИНВЕСТИЦИОНЕН ФОНД ЗА ИЗГРАДБА НА ШУМСКИ ПАТИШТА

1. Југословенската инвестициона банка ќе дава според овој конкурс инвестициони заеми од средствата на Општиот инвестиционен фонд за изградба на шумски патишта со кои првенствено се отвораат неотворени и недостаточни отворени шуми.

2. На овој конкурс можат да учествуваат шумски стопанства, шумари, други стопански организации и установи што се занимаваат со одгледување или експлоатација на шуми и политичко-територијални единици.

3. Заемите според овој конкурс се даваат под услов со бараниот заем и со средствата на корисникот на заемот односно на неговиот гарант да се обезбедува потполна изградба на патот за кој се бара заем, како и под условите изградбата на патот да се заврши во рокот што не е подолг од 2 години, односно 3 години за комуникации подолги од 30 км.

4. Заемобарателите се должни во трошоците на инвестициите да учествуваат со сопствени средства во височина од 20% од износот на трошоците на инвестиционите работи според инвестициониот елаборат. Заемобарателите можат да понудат и поголемо учество во трошоците на инвестициите од 20%.

5. Во смисла на одредбите од Уредбата за заемите за инвестиции и од Одлуката за утврдување височината на гарантниот износ по заемите од средствата на Општиот инвестиционен фонд („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 40/58), заемобарателите се должни кај Банката да депонираат гарантен износ во височина од 5% од износот на одобрениот заем.

6. Заемите според овој конкурс се даваат со интерес по норма од 3% годишно. Рокот за враќање на заемот не може да биде подолг од 20 години.

7. Првенство при добивањето на заем ќе имаат заемобарателите што:

1) обезбедуваат поголемо искористување на дрвните маси, а особено иглолисни, во однос на вкупните вложувања;

2) нудат пократок срок за исплата на заемот или пократок срок за изградба на шумскиот пат;

3) нудат поголемо учество во трошоците на инвестициите.

8. Барањето за инвестиционен заем треба да ги содржи податоците наведени во членот 16 од Уредбата за заемите за инвестиции, а се поднесува на пропишани банчини обрасци.

9. Кон барањето за заем се поднесува и потполн инвестиционен елаборат според членот 18 став 1 на Уредбата за заемите за инвестиции (инвестициона програма, идеен проект на градежните работи и спецификација на опремата со претсметка доколку се бара опрема). Инвестиционата програма и идејниот проект на градежните работи мораат да бидат ревидирани и одобрени. Ако со инвестиционата програма е предвидена изградба на цела мрежа патишта во подолг период (неколку години), а заем се бара за изградба само на еден пат или на дел од мрежа на патишта, заемобарателот е должен покрај перспективната програма во еден примерок, да ѝ поднесе на Банката и четири изводи од оној дел од програмата кој се однесува само на барањето што се поднесува на конкурсот. Кон барањето за заем, ако не се гледа тоа од самата инвестициона програма, потребно е да се поднесат и следните податоци, кои мораат да бидат заверени од надлежниот орган на околскиот народен одбор:

1) шематски приказ на мрежата на сите шумски патишта што ќе се изградат, со назначување на ви-

дот и должината, што веќе се изградени односно што се во изградба или се проектираат;

2) преглед на дрвните маси за сечење, по оддели и видови на дрвја, што ќе се транспортираат по овие патишта. При тоа, одделно треба да се искажат дрвните маси што ќе се транспортираат непосредно по новите патишта;

3) план на сечењето на дрвните маси, по години, според важечкиот стопански план (стопанската основа) или привремената основа на сечењето;

4) сметка на рентабилитетот во однос на дрвните маси што директно ќе паднат на патот што се гради од бараниот заем и во однос на дрвната маса што, по подоцнежната изградба на нови патишта, директно ќе се транспортира преку патиштата што ќе се изградат од бараниот заем.

Предмерот кон идејниот проект на градежните работи треба да биде изработен по сите позиции на градежните работи, да може да се види како е дојдено до одделни количини работи. Претсметката треба да биде изработена по сите позиции на предмерот, врз основа на важечките цени. Груб предмер и претсметка изработена врз основа на предмерот нема да се земаат предвид. За градежните работи место, идејниот проект може да се поднесе првиот дел од одобриениот главен проект.

10. По исклучок, според овој конкурс ќе се одобруваат и заеми за изградба на шумски железници, кога е порентабилно постојната мрежа на шумска железница да се продолжи со железница, место со пат.

11. Според овој конкурс не може да се финансира изградба на шумски влаки, земјани и други привремени патишта, како и завршувањето на секции патишта што се веќе започнати (готов горни строј, извршени земјани работи и сл.).

12. Заемобарателот е должен кон барањето за заем да ѝ поднесе на Банката доказ дека се обезбедени средства за полагање на гарантниот износ и за учество во трошоците на инвестициите што се финансираат со овој заем.

13. Банката може да го обуслови одобрувањето на заем со гаранција од политичкотериторијалната единица.

14. Барањето за заем, со потребната документација, се поднесува во четири примерка до најблиската филијала на Југословенската инвестициона банка. Кон едно барање, покрај изводот кој се однесува на делот од програмата за кој се бара заем во еден примерок, се поднесува и еден примерок од комплетната програма, а кон другите три барања само по еден примерок од изводот.

15. Барањата за заем според овој конкурс можат да се поднесат во рок од 60 дена од денот на објавувањето на овој конкурс во „Службен лист на ФНРЈ“.

О. бр. 20

13 јануари 1960 година

Белград

Југословенската инвестициона банка
Главна централа

Претседател

Генерален директор, на Управниот одбор,
Аугустин Папиќ, с. р. Хасан Бркиќ, с. р.

РЕШЕНИЈА

Врз основа на членот 3 став 2 од Уредбата за оснивање Комисија за културни врски со странство („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 12/53), а во врска со членот 33 од Уредбата за организацијата и работата на Сојузниот извршен совет („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 20/58 и 21/59), Сојузниот извршен совет донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА НАЗНАЧУВАЊЕ СЕКРЕТАР НА КОМИСИЈАТА ЗА КУЛТУРНИ ВРСКИ СО СТРАНСТВО

Се назначува за секретар на Комисијата за културни врски со странство Драгомир Вучиниќ,

претседател на Културно-просветниот совет на Југославија.

Б. бр. 8

15 февруари 1960 година

Белград

Сојузен извршен совет

Секретар,

Потпретседател,

Велько Зековиќ, с. р. Александар Ранковиќ, с. р.

Врз основа на членот 166 од Законот за јавните службеници („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 53/57), во врска со членот 39 став 3 од Законот за државната управа („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 13/56 и 44/57) и со членот 33 од Уредбата за организацијата и работата на Сојузниот извршен совет („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 20/58 и 21/59), Сојузниот извршен совет донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА НАЗНАЧУВАЊЕ ПОМОШНИК СЕКРЕТАР ЗА ИНФОРМАЦИИ ВО СОЈУЗНИОТ ИЗВРШЕН СОВЕТ

Се назначува за помошник секретар за информации во Сојузниот извршен совет Јово Угричиќ, досегашен шеф на кабинет на член на Сојузниот извршен совет.

Б. бр. 9

26 февруари 1960 година

Белград

Сојузен извршен совет

Секретар,

Потпретседател,

Велько Зековиќ, с. р. Александар Ранковиќ, с. р.

ОД СЛУЖБЕНИТЕ ЛИСТОВИ НА НАРОДНИТЕ РЕПУБЛИКИ

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

„Службени гласник Народне Републике Србије“ во бројот 5 од 6 февруари 1960 година објавува:

Закон за расправање на имотните односи настанати со самоволно заземање земјиште во општествена сопственост;

Закон за определување на делот од станарината и закупнината што може да се определи како приход на станбената заедница;

Решение за основавање Завод за слепи деца и младина;

Наредба за измена и дополнување на Наредбата за определување на местата во кои е задолжително пријавувањето на живеалиштето и престојот;

Решение за именување Обласна изборна комисија за спроведување на изборите за одборници на народните одбори;

Правилник за учителскиот дипломски испит;

Решение за назначување постојани судски вештачи.

НАРОДНЕ НОВИНЕ СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ

„Народне новине“ службени лист Народне Републике Хрватске во бројот 4 од 3 февруари 1960 година објавуваат:

Закон за измена на подрачјата на општините и околиите во НР Хрватска;

Решение за именување нови и за разрешување на досегашните членови на Советот за научна работа на НР Хрватска;

Правилник за полагање оделенски испити на основното училиште;

Упатство за предавањето и преземањето на завршените предмети и архиви на народните одбори од укинатите општини;

Решение за основавање Ветеринарна станица Градина.

Во бројот 5 од 10 февруари 1960 година објавуваат:

Уредба за организацијата на шумарството;

Одлука за определување бројот на членовите на советот на Високата школа за физичка култура во Загреб, што ги избираат наставничкиот совет, студентите, општествените и стручните организации и здруженијата, како и за определување на организациите што ќе извршат избор на членови на советот на школата;

Решение за именување членови на советот на Високата школа за физичка култура во Загреб;

Решение за измена на Решението за именување Комисија за службенички работи на НР Хрватска;

Правилник за видовите на пофалби, награди и казни во основното училиште;

Решение за основавање земјоделска станица во Озаљ.

УРАДНИ ЛИСТ ЉУДСКЕ РЕПУБЛИКЕ СЛОВЕНИЈЕ

„Урадни лист Људске Републике Словеније“ во бројот 4 од 4 февруари 1960 година објавува само одлуки на народните одбори.

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

„Службени лист Народне Републике Босне и Херцеговине“ во бројот 4 од 5 февруари 1960 година и во бројот 5 од 12 февруари 1960 година нема службен дел.

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЦРНЕ ГОРЕ

„Службени лист Народне Републике Црне Горе“ во бројот 2 од 5 февруари 1960 година објавува:

Указ за прогласување на Законот за буџетот на Народна Република Црна Гора (Републичкиот буџет) за 1960 година, со текст од истиот закон;

Указ за прогласување на Општествениот план на НР Црна Гора за 1960 година, со текст од истиот план;

Указ за прогласување на Законот за завршната сметка за извршување на буџетот на НР Црна Гора (Републичкиот буџет) за 1958 година, со текст од истиот закон;

Указ за прогласување на Законот за определување на делот од станарината и закупнината што може да се осигури како приход на станбената заедница, со текст од истиот закон;

Указ за прогласување на Законот за определување дополнителни средства за буџетите на општините, со текст од истиот закон;

Указ за прогласување на Законот за измени и дополненија на Законот за општинскиот локален данок, со текст од истиот закон;

Указ за прогласување на Законот за работните односи на куќните помошнички, со текст од истиот закон;

Уредба за основавање станица за унапредување на шумарството;

Одлука за нормите на придонесот по кои во 1959 година ќе го плаќаат придонесот за кадрите во

стопанството приватните занаетчиски и угостителски дуќани и приватните сопственици на патни моторни возила и на бродови што се занимаваат со јавен превоз;

Одлука за паушалното оданочување на приходите од издавање во закуп или пазакуп на наместени соби;

Одлука за утврдување на програмата за развик на стручните училишта во НР Црна Гора;

Одлука за измени и дополненија на Одлуката за определување на минималните и максималните даночни норми на општинскиот данок на промет.

СОДРЖИНА:

	Страна
112. Уредба за условите и постапката за дозволување на пометнување — — — —	221
113. Уредба за надоместоците на патните и другите трошоци на јавните службеници — — — —	222
114. Уредба за измени и дополненија на Тарифата за данокот на промет — — — —	228
115. Уредба за наградите за вонредна работа и особени успеси во работата и за надоместоците за прекувремена работа на службениците на коморите, стручните здруженија и задружните сојузи — — — —	229
116. Уредба за наградите за вонредна работа и особени успеси во работата и за надоместоците за прекувремена работа на службениците на самостојните установи — — — —	229
117. Уредба за дополненија на Уредбата за трговската дејност и трговските претпријатија и дуќани — — — — —	230
118. Уредба за измени на Уредбата за завршните сметки на стопанските организации за 1959 година — — — — —	230
119. Одлука за отворање амбасада на Федеративна Народна Република Југославија во Камбоџа — — — — —	230
120. Правилник за извршување на Законот за административните такси — — — — —	230
121. Правилник за измени на Правилникот за извршување на Уредбата за завршните сметки на стопанските организации за 1959 година — — — — —	232
122. Наредба за определување на условите под кои може да се врши прометот на режан градежен материјал на големо — — — —	232
123. Наредба за дополненија на Наредбата за коефициентите за пресметување на разликата во цените при извозот и увозот на определени производи и услуги — — — —	233
124. Решение за рангот на школите и курсевите — — — — —	233
125. Решение за измена на Решението за рангот на школите и курсевите — — — —	233
126. Решение за измена на Решението за рангот на школите и курсевите — — — —	234
127. Решение за дополненија на Тарифата за превоз на стоки на пругите на Југословенските железници — — — — —	234
128. XLI Конкурс за давање инвестициони заеми од средствата на Општиот инвестиционен фонд за изградба на шумски патништа — — — — —	234

Издава Новинска установа „Службен лист на ФНРЈ“, Белград, Краљевика Марка 9. Пошт. факс 226.
— Директор и одговорен уредник Радован Вукановиќ, Улица Краљевика Марка бр. 9. —
Печат на Белградскиот графички завод, Белград